

ZPRAVODAJ ŠTRAMBERSKÉ FARNOSTI

ČERVENEC/SRPEN 2013

Z obsahu:

- K zamyšlení
- Svatý Jan Maria Vianney
- Řeka a poušť
- S úsměvem jde vše lépe
a mnoho dalšího ...

Náměty na témata a články do zářijového čísla zpravodaje zasílejte na email vojtechmonsport@seznam.cz nebo předejte osobně Bc. Vojtěchu Monsportovi do 20. 8.

Internetové stránky farnosti:
www.stramberk.farnost.cz

VNITŘNÍ SVĚTLO VÍRY

Když je člověk obdarován milostí, díky níž může být ve vřelém spojení s Bohem, je to, jako by prožíval něco podobného, co se stalo učedníkům během Proměnění – na chvíli předem vychutnává něco z toho, co bude představovat blaženost ráje. Obyčejně jde o krátké okamžiky, během nichž se s námi Bůh na chvíli spojí, obzvláště před tvrdými zkouškami. Nikomu však není „na hoře Tábor“ dáno žít, dokud pobývá na zemi. Lidská existence je totiž putováním víry a jako taková se odehrává spíše v přítmí než v plném světle; nechybějí v ní ani chvíle temnoty a hluboké noci. Dokud pobýváme zde na zemi, náš vztah k Bohu je charakterizován spíše nasloucháním než viděním a sama kontemplace se uskutečňuje, abych tak řekl, za zavřenýma očima, díky vnitřnímu světlu, které v nás zažehlo Boží světlo. Sama Panna Maria, ačkoliv byla mezi všemi lidskými tvory Bohu nejbližší, kráčela den za dnem cestou víry, v srdci střežila a neustále rozjímalala slova, jimiž se na ni Bůh obracel prostřednictvím Písma svatého i událostí života svého Syna.

Na minutu s Benediktem XVI., O víře, naději a lásce

SVATÝ JAN MARIA VIANNEY

narozen: 8. května 1786, Dardilly, Francie

zemřel: 4. srpna 1859, Ars, Francie

patron farářů

Jan Maria Vianney se narodil 8. května 1786 jako syn zbožných sedláků v Dardilly nedaleko Lyonu. Jeho mládí spadá do neklidné doby Francouzské revoluce, kdy byli katoličtí křesťané pronásledováni. Ve vší tajnosti dostal Jan náboženskou výchovu a přijal první svaté přijímání. Už brzy se Jan chtěl stát knězem. Když se v 19 letech pokoušel naučit potřebnou latinu, pokusy ztroskotaly na jeho neschopnosti učit se slovíčka. I kněžský seminář musel opustit, protože nestačil požadavkům. Farář v malém městě Ecully však dávno poznal, že Jan Maria

Vianney je povolán ke kněžství, a znovu se ho ujal. V roce 1815 konečně přece přijal právě třicetiletý Jan v Grenoblu kněžské svěcení, ačkoli zdaleka neodpovídal požadavkům kladeným na kandidáta kněžství.

Poté, co Jan čtyři roky zastával v Ecully místo kaplana, svěřili mu roku 1819 zcela zchátralou faru v Ars – sur – Formans. Když přišel nový farář, vládla v obci náboženská lhostejnost. Teď se zde ukázala pravá velikost prostého kněze z Dardilly. Horlivě a obětavě působil Vianney na mravní obnovu ve své farnosti. Jeho kněžský a osobní boj byl tvrdý, ale nakonec se všechny námahy vyplatily. Za několik let se vesnice Ars zcela změnila. Nevyčerpatelnou trpělivostí, stálou dobrotou a v neposlední řadě svými nadpřirozenými dary milosti – měl dar uzdravování a prorokování – se Janu Marii Vianneyovi podařil zázrak. Z trosk farnosti vytvořil namáhavou duchovní péčí vzornou lodičku Boží.

Brzy začaly pravidelné pouti do Ars, davy lidí přitahovala prostá kázání Vianneye, z něhož vycházelo silné charisma. Farář z Ars, jak ho brzy nazývali, potlačoval své vlastní potřeby zcela do pozadí, málo jedl, skoro nespal, takže mohl působit ve dne v noci: ve dne na kazatelně, v noci ve zpovědnici. Diecézní biskup jmenoval Jana Marii Vianneye nakonec dokonce čestným kanovníkem, vláda v roce 1855 rytířem čestné legie. Občas byl ovšem vystaven těžkému nevráženému závistivých farářů, kteří mu nepřáli jeho úspěch.

Ve věku 73 let zemřel abbé Vianney 4. srpna 1859, zcela vyčerpan na své faře. Krátce před svou smrtí ještě založil dívčí školu a sirotčinec, udržované z pouhých darů.

Kdo má dnes to štěstí a může putovat, nerušen davy lidí, několika uličkami Ars – sur – Formans, může se v hlubokém

klidu, který zde panuje, přenést do doby před půldruhým stoletím, kdy se nepatrný kněz Vianney pozvedl z ničeho k jedné z vynikajících osobností katolické církve. V pozlacené bronzové schránce od Pierra Bossana dnes odpočívají pozůstatky Vianneyovy v novodobé bazilice, postavené nad starým farním kostelem v Ars.

V předsíni kostela stojíme ještě v původním kostele, kde můžeme vidět jednoduchou kazatelnu Jana Maria Vianneye a vpravo od vchodu zpovědnice duchovního správce. V oblíbené Capelle du Coeur (kapli Srdce) stojí relikviář se srdcem faráře z Ars a slavná socha modlíciho se duchovního, který byl 31. května 1925 papežem Piem XI. svatořečen a roku 1929 jmenován patronem všech farářů. Dojímavá je také obchůzka chudičkou farou Vianneyovou, kde je zachováno vše tak, jak to vypadalo za života farářova. Stojí tu ještě jeho vysoká postel v ložnici, hliněné nádoby na stole a na skříních v kuchyni, v komoře leží ještě knihy na psacím stole. Několik metrů dolů vesnickou ulicí stojí návštěvník náhle před prostou, obrovskou kryptou, která byla postavena v roce 1960, aby pojala davy poutníků, kteří rok co rok proudí do této vesničky ve střední Francii, aby uctili faráře z Ars. Dodnes je Jan Maria Vianney příkladem kněží a duchovních správců na celém světě.

zobrazování: Jan Maria Vianney je na obrazech vidět jako farář s rochetou a štólou.

Rok se svatými

MODLITBA

Papež František kázal o tom, jak se správně modlit Otčenáš.

Kdo se chce modlit Otčenáš, musí být smířen se svými bratry. Papež František o tom kázal při ranní mši svaté v kapli Domu svaté Marty. Jak zdůraznil, Bůh, v něhož věříme, je Otec a je nám velmi blízko, není anonymním bohem. Papežské liturgie se

účastnila skupina spolupracovníků z Kongregace pro katolickou výchovu, v čele se svým prefektem, kardinálem Zenonem Grocholewskim, a dále skupina zaměstnanců Vatikánských muzeí.

Modlitba není magie, nýbrž spočinutí v Otcově objetí. Papež František v homilii rozvažoval nad modlitbou „Otče náš“, o níž čteme v evangeliu. Ježíš v něm rovněž podává doporučení jak se modlit: „neplytvat slovy, nebýt halasní“, vyvarovat se halasu světskosti a marnivosti, rozváděl Svatý otec Ježíšova slova zaznamenaná v Matoušově evangeliu (6, 19-23). Modlitba není magie, nejde o to říkat mnoho slov, to je pohanské. Ježíš nás učí, že za ním nemáme chodit s mnoha slovy, protože „On ví všechno“. Prvním slovem modlitby, kterou učí, je slovo „Otec“ – a to je zároveň klíčem k celé modlitbě:

„Ke komu se modlím? K Bohu Všemohoucímu? Vzdálenému? Ježíš to tak necítil. Ke komu se tedy modlím? Ke kosmickému Bohu? To by dnes docela šlo,... modlit se ke kosmickému Bohu, že? Tato polyteistická varianta je nesená dnešní light – kulturou.... Máš se však modlit k Otci! Otec – to je silné slovo. Máš se modlit k Tomu, který tě zplodil, který ti dal život, právě tobě. – Ne všem, to by bylo moc anonymní. - Tobě! Mně! A zároveň je Tím, kdo tě doprovází na tvé cestě, zná celý tvůj život. Všechno! To, co je dobré, i to, co není až tak dobré. Ví všechno. Pokud nezačínáme modlitbu tímto slovem - ne snad vysloveným rty, nýbrž srdcem - nemůžeme se modlit křesťansky.“

Slovo „Otec“ otevírá brány, pokračoval papež. Když si Izák ve chvíli, kdy měli přinést oběť, povšiml, že něco není v pořádku, že chybí obětní zvíře, skládá důvěru ve svého otce, přenechává svou obavu srdci svého otce. Nebo na jiném místě: se slovem „otče“ přichází onen syn, který si řekl nejdřív o dědictví, odešel a pak se chtěl vrátit domů. A jeho otec jej vidí a spěchá mu v ústrety, padne mu do náručí, aby na něj nechal splynout

všechnu svou lásku. Klíčem ke každé modlitbě je cítit, že jsme Otcem milováni, zdůraznil papež František:

„Máme Otce. Je nám nesmírně blízko, objímá nás... Nechme Otcí všechny své obtíže a strachy. On ví, co potřebujeme. Ale jaký je to Otec? Můj otec? Ne, náš otec! Protože nejsem jedináček. Nikdo z nás není jedináček. A pokud neumím být bratrem, jen stěží se budu stávat synem tohoto Otce, protože On je Otcem všech. Mým zajisté, ale také Otcem ostatních, mých bratrů. Jestliže tedy nejsem v míru se svými bratřími, nemohu Mu říkat Otče.“

Tak lze vysvětlit, proč Ježíš poté, co nás naučil Otčenáš, zdůrazňuje, že neodpustíme-li druhým, ani Otec neodpustí naše viny. A odpustit druhým je velmi obtížné, stále nosíme uvnitř trpkost – pokračoval papež. Říkáme si: „Tys mi proved tohle, jen počkej...“ a čekáme, jak mu odplatit jeho „přízeň“ stejnou mincí:

„Ne, modlit se s nepřáteli v srdci není možné. Je to těžké, to jistě, je to těžké, nesnadné. Řeknete: Otče! – nemohu říct, Otče – nejde mi to přes jazyk. Nemohu říct náš, protože ten mi provedl to, tamten ono – to nejde! Tihle přece patří do pekla. Nemám s nimi nic společného! Je to opravdu nesnadné. Ježíš nám ale přislíbil Ducha svatého – a On nás učí, uvnitř, v srdci, jak vyslovovat Otče, jak vyslovovat náš. Prosme dnes Ducha svatého, aby nás učil říkat Otče a abychom mohli vyslovovat náš, abychom uzavřeli mír se všemi svými nepřáteli.“

MODLITBA **K ARCHANDĚLU MICHAELOVI**

Modlitbu k archandělu Michaelovi proti satanovi, která se dlouho neužívala, vrátil zpět do liturgické praxe své diecéze Springfield v Illinois biskup John J. Paprocki jako závaznou modlitbu na každé mše svaté.

V modlitbě se obracíme s prosbou o ochranu archanděla Michaela proti satanovi. Biskup Paprocki říká: „Musíme uznat, že satan skutečně existuje a že udělá všechno, co má v moci, aby nás odvedl od našeho cíle, od věčného života... s Kristem v jeho království.“

Modlitba má v češtině dvě verze:

❖ **Svatý Michaeli archanděli
braň nás v boji proti zlobě a úkladům ďáblovým.
Kníže nebeského vojska,
svrhni božskou mocí do pekelné propasti
satana a zlé duchy, kteří usilují o zkázu duší.
Amen.**

❖ **Svatý Michaeli archanděli
braň nás v boji
proti zlobě a úkladům ďáblovým,
budiž nám záštitou,
nechať Bůh přikáže jemu, pokorně prosíme.
Ty pak, kníže vojska nebeského,
Satana a jiné duchy zlé,
kteří ke zkáze duší světem obcházejí,
božskou mocí do pekla svrhni.
Amen.**

PODĚKOVÁNÍ OTCI FRANTIŠKOVI

Redakce farního zpravodaje by chtěla jistě i Vaším jménem poděkovat našemu otci Františkovi za takřka 23 let obětavé kněžské služby zde ve Štramberku.

Děkujeme za všechny pokřtěné děti, které následně otec připravil k přijetí prvního svatého přijímání, za svatební obřady, za přípravy k přijetí svátosti biřmování a mnoho další náročné práce.

Otci přejeme, aby si ze štramberské farnosti odnesl jen to hezké a dobré, co zde prožil, a na to špatné zapomněl.

Do dalších let přejeme hodně štěstí, zdraví, Božího požehnání a životní pohody.

Za redakci farního zpravodaje

Vojtěch Monsport

FOTBALOVÝ ZÁPAS NAŠÍ FARNOSTI

V neděli 16. června 2013 se na travnatém hřišti na Bařinách uskutečnil fotbalový zápas. Zváni byli všichni farníci ze štramberské farnosti a také členové Orla. Proti zkušeným ženáčům nastoupili rychlí mladíci týmu svobodných. V poločase byl stav 2:2, ale nakonec se štěstí opět přiklonilo na stranu ženatých. Přestože konečný stav byl 5:4, myslím si, že ve skutečnosti vyhráli všichni, kteří se dobře bavili nejen na hřišti, ale také na tribunách.

Petr Buzek

FINANČNÍ DAR PRO RADIO PROGLAS

Všechny farníky, kteří finančně přispívají Radiu Proglas, bychom chtěli poprosit, aby své příspěvky odevzdali do 31. srpna 2013 paní Marii Sýkorové.

Děkujeme.

KONCERT – ONDRÁŠEK

V neděli 25. srpna 2013 a v sobotu 31. srpna 2013 se v kostele svaté Kateřiny uskuteční koncerty dětského pěveckého souboru Ondrášek. Hodiny začátků koncertů budou upřesněny na plakátech.

Všichni farníci jsou srdečně zváni.

ŘEKA A POUŠŤ

Jedna řeka narazila při poklidném toku na poušť. Všude kolem byly skály rozryté hlubokými stržemi, podzemní jeskyně a písečné duny. Řeku sevřela úzkost:

„To je můj konec. Přes tu poušť se nikdy nedostanu. Všechna moje voda se vsákne do písku a já úplně zmizím. Nikdy neuvidím moře. Mám nadobro zkažený život,“ zoufala si.

A její voda se pomaličku začala zakalovat. Řeka umírala a stávala se z ní bažina. Její nářek však uslyšel vítr. Rozhodl se, že jí zachrání život. Poradil jí:

„Nech se prohřát sluncem, pak vystoupíš na nebe v podobě vodní páry a o zbytek se postarám já.“

Řeka se vyděla ještě víc:

„Já přece mám téct někde mezi dvěma břehy, po pevné zemi, mám být klidná, honosná, mohutná. Na létání vzduchem nejsem stavěná.“

Vítr jí odpověděl:

„Neboj se. Až vystoupíš v podobě vodní páry na nebe, stane se z tebe oblak. A já tě přenesu přes poušť, abys znovu mohla dopadnout na zem v podobě dešťových kapek. Potom z tebe bude zase řeka a poplyneš dále do moře.“

Ale řeka měla příliš velký strach, proto ji nakonec pohltila poušť.

Mnoho lidí zapomíná, že nenadálé pouště citů a krutou vyprahlost, které někdy sužují poklidný tok lidského života, lze překonat jediným způsobem.

Je jím duchovní život. Znamená to nechat se proměnit sluncem, jímž je Bůh, a přenést větrem, jímž je Duch. Ale jen málokdo se odváží na toto riziko přistoupit. Protože, jak říká Ježíš:

„Vítr vane, kam chce. Člověk ho slyší, ale neví ani odkud přichází ani kam směřuje.“

S ÚSMĚVEM JDE VŠE LÉPE

Janička pije vodu z kaluže a bratr ji varuje:

„Nepij tu vodu, jsou v ní bacily.“

„Už ne. Před chvílí jsem je přejela kolem!“

Jiříček se ptá:

„Mami, proč se maluješ?“

Maminka: „Abych vypadala hezky.“

Jiříček: „A kdy to začne účinkovat?“

„Máte velmi pěkné zuby, paní učitelko!“

Nová učitelka se polichocně usmívá:

„To mám po mojí mamince.“

„A sedí vám dobře?“

Šestiletý synek příběhne za maminkou s brekem, že ho jeho malá sestřička tahá za vlasy. Maminka mu vysvětluje:

„Přestaň brečet. Ona je ještě malá a neví, že tahání za vlasy bolí.“

Synek odejde a za chvíli je zase slyšet pláč. Maminka doběhne do pokoje a vidí řvoucí holčičku, přičemž synek se na maminku nevině podívá a říká:

„Tak teď už to ví.“

Malá Mařenka budí ve tři ráno otce:

„Tatínku já chci vidět slonečky.“

Teď ne, Mařenko, víš, že teď se musí spinkat.“

„Ale já chci vidět slonečky!“

„Už jsem ti přece posledně říkal, že se to nesmí dělat.“

„Ale já moc, moc chci! Když mě neukážeš slonečky, tak řeknu mamince, že jsi na mě zlý!“

„No tak tedy dobře. Ale naposled, je ti to jasný!?“

Otec jde k telefonu, vytočí číslo a povídá:

„Dobrý den, tady plukovník Novák. Vyhlaste 3. rotě chemický poplach.“

Žena smaží volské oko, když v tom momentě do kuchyně vtrhne muž a začne křičet:

„Pozor! Pozor! Víc oleje! Potřebuje to víc oleje! Pozor! Otočit! Rychle! Pozor! Zbláznila ses? Ten olej! Sůl! Nezapomeň na sůl!“

Žena už to nevydrží a úplně vynervovaná se ptá:

„Co tak rveš? Myslíš si, že neumím udělat volské oko?“

Muž klidným hlasem odpoví:

„To jen, abys měla představu, jaké to je, když mi kecáš do řízení!“

Dva staříci se koupou v moři. Jeden z nich ztratí své zuby a nařiká. Tomu druhému je to líto, tak vyndá ty své a říká:

„Koukej, už jsem je našel.“

Ten druhý je zkusí a říká:

„To nejsou moje“ a zahodí je do moře.

APOŠTOLÁT MODLITBY - ČERVENEC

Úmysl všeobecný:

Aby Světový den mládeže v Brazílii povzbudil všechny mladé křesťany v touze stát se učedníky a misionáři evangelia.

Úmysl misijní:

Aby se na celém asijském kontinentě otevřely brány hlasatelům evangelia.

Úmysl našich biskupů:

Aby se náš národ nezpronevěřil víře svých otců.

APOŠTOLÁT MODLITBY - SRPEN

Úmysl všeobecný:

Aby rodiče a vychovatelé pomáhali novým generacím utvářet si správně svědomí a růst v dobrém a poctivém životě.

Úmysl misijní:

Za místní církve na africkém kontinentě, aby ve věrnosti evangelnímu poselství přispívaly k vytváření pokoje a spravedlnosti.

Úmysl našich biskupů:

Aby ti, kdo musí překonávat překážky a lidskou zlobu, neztráceli odvahu a sílu k věrnému plnění křesťanských povinností.

PROGRAM BOHOSLUŽEB V ČERVENCI A SRPNU

Program prázdninových bohoslužeb bude vždy zveřejněn na nedělní bohoslužbě, na nástěnce v kostele a na internetových stránkách farnosti.